

Zprávy zahraniční

RAKOUSKO-UHERSKO.

Rakousko-uherská vláda zvláštěním oběžníkem vyzvala všechny své zahraniční zástupce, aby všem dvorům, u nichž jsou pověřeni, sdělili, že je přáním císaře Františka Josefa, aby všichni vládní, kteří s ohledem na jeho šedesátileté vládní jubileum chtějí vykonati u něho gratulační návštěvy, upustili od toho úmyslu. Ke kroku tomuto odhodlal se císař na radu svých lékařů. Přes to očekává se, že císař Vilém německý a král Edward anglický vykonají své návštěvy ve Vídni.

Rozdělení oblédné balkánské otázky již pomínulo. Diskuse o hledné železničních plánů rakouských, ohledné stanoviska různých států vůči nim, jakož i ohledné reformy v Macedonii, uvedena byla nyní do klidnějšího stadia, ačkoliv různými komentářům je stále ponecháváno dost místa ve sloupcích časopisů. Se strany anglické činěn návrh, aby pro Macedonii doznan byl generální guvernér, jenž byl by úplně neodvislý od turecké porty, považován je ve vídeňských vládních kruzích za neuskutečnitelný. Poukazuje se s důrazem na to, že sultánovi tureckému je naprosto nemožným dáti svůj souhlas k této novotě, jež znamená vzdání se suverenity nad tím územím.

Poslední volby do zemského sněmu českého, jež, jak již bylo sděleno, skončily rozhodnou porážkou Mladočechů a vítězstvím agrárníků na české straně, staly se významnými ještě jinou okolností — německou porážkou v Českých Budějovicích. Není to vlastně nic překvapujícího při velké české většině v onom městě, kde Němci udržovali se až dosud u vesla jen pomocí nekvalifikovaných, při nichž jim vládní kruhy do té doby byly ochotné nápomocnými. Leč nepřirozené německé nadprávi v městě s takovou většinou českého obyvatelstva muselo jednou vzít svůj konec. Výsledek voleb způsobil ovšem budějovickým Němcům nesmírné zklamání, neboť nemůže jim více zůstat tajným, že je to počátek konce jejich nadvlády, do té doby umělé udržované. Proto spustili také hned pokřik, že česká úředníci při volbách stránili Čechům na úkor německého voličstva. Podali v tom smyslu také stížnost českému místodržeteli hraběti Coudenhovovi v Praze a ministři krajanovi Práskovi ve Vídni. Ale nepochodili zde ani tam. Mezi Čechy budějovickými panuje ovšem snadno pochopitelná radost z toho konečného vítězství a radostí tou se také nijak netají. Němci ovšem zuří, hlavně pověstný jejich purkmistr Taschek, jemuž nepomohla ani žebrať cesta do říše německé, aby tam kolektivně příspěvky "pro ohrožené německé" v Českých Budějovicích. Německé listy snaží se nyní dle obvyklé své praktiky snížit význam českého vítěze a nemohouce jinak zastříti německou blamáž, vyhlásují nyní do světa, že "česká luza, již vítězství vstoupilo předtím do hlavy, na veřejné ulici haněbně insultovala purkmistra Taska." Tato pomluva českému vítězství v Budějovicích neubere ovšem ničeho na jeho významu.

PORTUGALSKO.

Král Manuel II. vydal v minulých dnech dekret, jímž ustanovil den 3. března pro příští všeobecné volby, a další dekret, jímž zasedání parlamentu určuje se na den 29. dubna. Současně odvolávají se všechny dekrety bývalého diktátora Franca. Ku dekretům přiložené úřední oznámení stanoví, že parlament má dle ústavy vyšetřiti vládní dobu zesnulého krále Carllose, odstranit případné nesprávnosti a upravit občinní listinu nového krále. Tu má zemi podati důkaz, že král Manuel je pevně odhodlán vládnouti jakožto konstituční panovník a že k tomu cíli

Zprávy americké.

HROZNÉ NEŠTĚSTÍ VE ŠKOLE.

Mnoho dětí přišlo o život při požáru.

Počet obětí dosáhl počtu 170.

K hroznému neštěstí, při němž veliké množství dětí přišlo o život, došlo dne 4. března v Collinwood, předměstí k Clevelandu, O., ve školní budově Lake View na Colamer ave. Oheň povstala v přízemí, kde nalézal se ústřední výtop budovy. V budově v té chvíli nalézalo se přes 400 dětí a když první plameny vyšlehly, nastala hrozná panika. Všechno hrulo se k východům ve snaze zachrániti se. Uniknutí plamenům bylo však stíženo tím, že oheň rozhořila se ve značné míře a šlehal na všech stranách. Množství jich uniklo, ale skoro polovina našla smrt v plamenech. Jiné opět byly poraněny a popáleny. Veliké množství dětí zahynulo ve všeobecné panice, byvše uslapány. Jakmile roznesla se zvěst o hrozném neštěstí, rodiče dětí, aby zvěděli, zda i jejich děti staly se obětí rozrušeného živlu přehvířali k místu hrozného události. Před místem neštěstí docházel k srovnání se sešlými. Malé mrtvolky, jež později z budovy byly vynešeny, byly tak zohaveny, že těžko bylo lze je poznati. K místu neštěstí dostavilo se za krátko veliké množství lidí a těmto naskytl se hrozná podivná a hromadná dětských mrtvol. Až do soudu nebylo možno přesně udati počet obětí, ale má se za to, že bude jich kolem 170. Veliké množství mrtvol nebylo možno zjišťovati, neboť byly značně opáleny. Veliký počet mrtvých zaviněn byl tím, že vše hrulo se ven najednou a tím povstal veliký zmatek na všech stranách. Strach o život hnal všechny ku předu. Někteří byli uslapáni a ostatní hrnuli se ku východům přes jejich těla. Celá osada nad událostí tou je nesmírně vzrušena. Dětky, jež přišly o život, náležejí většinou rodinám dělnickým. Městská rada elevačnická povolila pro postižené \$5,000 a časopisy zahájily ve prospěch jich sbírky.

Z Washingtonu.

Zlá se, že Ruterdahl, pisatel článků o americkém válečném loďstvu, v nichž nevyvoluje se o něm příliš lichotivě, má v jistém ohledu přece jen pravdu. V těchto dnech mluvil před senátem o téže věci také kapitán W. S. Sims, adjutant presidenta Roosevelta a ten vyjádřil se o věci té mnohem ostřeji a byl ochoten tvrzení své dokázati, Sims chce dokázati, že americké válečné loďstvo před americko-španělskou válkou a ještě po té bylo v tom nejmizernějším stavu. Senátor Tillman však k tomu namítl: "A přece naše válečné loďstvo v té době došlo si takové slávy, že její odlesk zachoval se až na naše dny." — "To může býti", odpovídal kapitán Sims. "V bitvě u Santiaga vystřelil jsme devětstíkrát a třelil jsme pouze stovadvačtyřikrát. Jinými slovy: Střelili jsme vedle, jak jsme jen mohli. Bylo to nejmizernější divadlo, jaké svět kdy viděl." Kapitán Sims kritizoval také stavbu věží na děla, hlavně ale elevatory, pro kterých se náboje vytahují ze skladů. Automatické klapy, které sami se zavírají, nepracují dokonale, takže hořící jiskry mohou padati do skladů a snadno může nastati výbuch. Na důkaz správnosti svého tvrzení odvolával se na úsudky admirála Evansa, Goodricha a kapitána Schroedera a Keya. Mimo to kapitán Sims poukázal na četné jiné nedostatky našeho válečného loďstva.

Hlava nebo orel.

Tu, co dále budeme vyprávěti, stalo se v New Yorku v Americe, dne 26. února, léta páne 1908. Čtyry a půl roků stará deverská dělníka Tomáše Dicksona byla přejata vlakem dráhy New York City Railway Co. Otec šelval se lezení na nákladu. Káždost

Zprávy americké.

HROZNÉ NEŠTĚSTÍ VE ŠKOLE.

Mnoho dětí přišlo o život při požáru.

Počet obětí dosáhl počtu 170.

K hroznému neštěstí, při němž veliké množství dětí přišlo o život, došlo dne 4. března v Collinwood, předměstí k Clevelandu, O., ve školní budově Lake View na Colamer ave. Oheň povstala v přízemí, kde nalézal se ústřední výtop budovy. V budově v té chvíli nalézalo se přes 400 dětí a když první plameny vyšlehly, nastala hrozná panika. Všechno hrulo se k východům ve snaze zachrániti se. Uniknutí plamenům bylo však stíženo tím, že oheň rozhořila se ve značné míře a šlehal na všech stranách. Množství jich uniklo, ale skoro polovina našla smrt v plamenech. Jiné opět byly poraněny a popáleny. Veliké množství dětí zahynulo ve všeobecné panice, byvše uslapány. Jakmile roznesla se zvěst o hrozném neštěstí, rodiče dětí, aby zvěděli, zda i jejich děti staly se obětí rozrušeného živlu přehvířali k místu hrozného události. Před místem neštěstí docházel k srovnání se sešlými. Malé mrtvolky, jež později z budovy byly vynešeny, byly tak zohaveny, že těžko bylo lze je poznati. K místu neštěstí dostavilo se za krátko veliké množství lidí a těmto naskytl se hrozná podivná a hromadná dětských mrtvol. Až do soudu nebylo možno přesně udati počet obětí, ale má se za to, že bude jich kolem 170. Veliké množství mrtvol nebylo možno zjišťovati, neboť byly značně opáleny. Veliký počet mrtvých zaviněn byl tím, že vše hrulo se ven najednou a tím povstal veliký zmatek na všech stranách. Strach o život hnal všechny ku předu. Někteří byli uslapáni a ostatní hrnuli se ku východům přes jejich těla. Celá osada nad událostí tou je nesmírně vzrušena. Dětky, jež přišly o život, náležejí většinou rodinám dělnickým. Městská rada elevačnická povolila pro postižené \$5,000 a časopisy zahájily ve prospěch jich sbírky.

Z Washingtonu.

Zlá se, že Ruterdahl, pisatel článků o americkém válečném loďstvu, v nichž nevyvoluje se o něm příliš lichotivě, má v jistém ohledu přece jen pravdu. V těchto dnech mluvil před senátem o téže věci také kapitán W. S. Sims, adjutant presidenta Roosevelta a ten vyjádřil se o věci té mnohem ostřeji a byl ochoten tvrzení své dokázati, Sims chce dokázati, že americké válečné loďstvo před americko-španělskou válkou a ještě po té bylo v tom nejmizernějším stavu. Senátor Tillman však k tomu namítl: "A přece naše válečné loďstvo v té době došlo si takové slávy, že její odlesk zachoval se až na naše dny." — "To může býti", odpovídal kapitán Sims. "V bitvě u Santiaga vystřelil jsme devětstíkrát a třelil jsme pouze stovadvačtyřikrát. Jinými slovy: Střelili jsme vedle, jak jsme jen mohli. Bylo to nejmizernější divadlo, jaké svět kdy viděl." Kapitán Sims kritizoval také stavbu věží na děla, hlavně ale elevatory, pro kterých se náboje vytahují ze skladů. Automatické klapy, které sami se zavírají, nepracují dokonale, takže hořící jiskry mohou padati do skladů a snadno může nastati výbuch. Na důkaz správnosti svého tvrzení odvolával se na úsudky admirála Evansa, Goodricha a kapitána Schroedera a Keya. Mimo to kapitán Sims poukázal na četné jiné nedostatky našeho válečného loďstva.

Hlava nebo orel.

Tu, co dále budeme vyprávěti, stalo se v New Yorku v Americe, dne 26. února, léta páne 1908. Čtyry a půl roků stará deverská dělníka Tomáše Dicksona byla přejata vlakem dráhy New York City Railway Co. Otec šelval se lezení na nákladu. Káždost

Zprávy americké.

HROZNÉ NEŠTĚSTÍ VE ŠKOLE.

Mnoho dětí přišlo o život při požáru.

Počet obětí dosáhl počtu 170.

K hroznému neštěstí, při němž veliké množství dětí přišlo o život, došlo dne 4. března v Collinwood, předměstí k Clevelandu, O., ve školní budově Lake View na Colamer ave. Oheň povstala v přízemí, kde nalézal se ústřední výtop budovy. V budově v té chvíli nalézalo se přes 400 dětí a když první plameny vyšlehly, nastala hrozná panika. Všechno hrulo se k východům ve snaze zachrániti se. Uniknutí plamenům bylo však stíženo tím, že oheň rozhořila se ve značné míře a šlehal na všech stranách. Množství jich uniklo, ale skoro polovina našla smrt v plamenech. Jiné opět byly poraněny a popáleny. Veliké množství dětí zahynulo ve všeobecné panice, byvše uslapány. Jakmile roznesla se zvěst o hrozném neštěstí, rodiče dětí, aby zvěděli, zda i jejich děti staly se obětí rozrušeného živlu přehvířali k místu hrozného události. Před místem neštěstí docházel k srovnání se sešlými. Malé mrtvolky, jež později z budovy byly vynešeny, byly tak zohaveny, že těžko bylo lze je poznati. K místu neštěstí dostavilo se za krátko veliké množství lidí a těmto naskytl se hrozná podivná a hromadná dětských mrtvol. Až do soudu nebylo možno přesně udati počet obětí, ale má se za to, že bude jich kolem 170. Veliké množství mrtvol nebylo možno zjišťovati, neboť byly značně opáleny. Veliký počet mrtvých zaviněn byl tím, že vše hrulo se ven najednou a tím povstal veliký zmatek na všech stranách. Strach o život hnal všechny ku předu. Někteří byli uslapáni a ostatní hrnuli se ku východům přes jejich těla. Celá osada nad událostí tou je nesmírně vzrušena. Dětky, jež přišly o život, náležejí většinou rodinám dělnickým. Městská rada elevačnická povolila pro postižené \$5,000 a časopisy zahájily ve prospěch jich sbírky.

Z Washingtonu.

Zlá se, že Ruterdahl, pisatel článků o americkém válečném loďstvu, v nichž nevyvoluje se o něm příliš lichotivě, má v jistém ohledu přece jen pravdu. V těchto dnech mluvil před senátem o téže věci také kapitán W. S. Sims, adjutant presidenta Roosevelta a ten vyjádřil se o věci té mnohem ostřeji a byl ochoten tvrzení své dokázati, Sims chce dokázati, že americké válečné loďstvo před americko-španělskou válkou a ještě po té bylo v tom nejmizernějším stavu. Senátor Tillman však k tomu namítl: "A přece naše válečné loďstvo v té době došlo si takové slávy, že její odlesk zachoval se až na naše dny." — "To může býti", odpovídal kapitán Sims. "V bitvě u Santiaga vystřelil jsme devětstíkrát a třelil jsme pouze stovadvačtyřikrát. Jinými slovy: Střelili jsme vedle, jak jsme jen mohli. Bylo to nejmizernější divadlo, jaké svět kdy viděl." Kapitán Sims kritizoval také stavbu věží na děla, hlavně ale elevatory, pro kterých se náboje vytahují ze skladů. Automatické klapy, které sami se zavírají, nepracují dokonale, takže hořící jiskry mohou padati do skladů a snadno může nastati výbuch. Na důkaz správnosti svého tvrzení odvolával se na úsudky admirála Evansa, Goodricha a kapitána Schroedera a Keya. Mimo to kapitán Sims poukázal na četné jiné nedostatky našeho válečného loďstva.

Hlava nebo orel.

Tu, co dále budeme vyprávěti, stalo se v New Yorku v Americe, dne 26. února, léta páne 1908. Čtyry a půl roků stará deverská dělníka Tomáše Dicksona byla přejata vlakem dráhy New York City Railway Co. Otec šelval se lezení na nákladu. Káždost

Zprávy americké.

HROZNÉ NEŠTĚSTÍ VE ŠKOLE.

Mnoho dětí přišlo o život při požáru.

Počet obětí dosáhl počtu 170.

K hroznému neštěstí, při němž veliké množství dětí přišlo o život, došlo dne 4. března v Collinwood, předměstí k Clevelandu, O., ve školní budově Lake View na Colamer ave. Oheň povstala v přízemí, kde nalézal se ústřední výtop budovy. V budově v té chvíli nalézalo se přes 400 dětí a když první plameny vyšlehly, nastala hrozná panika. Všechno hrulo se k východům ve snaze zachrániti se. Uniknutí plamenům bylo však stíženo tím, že oheň rozhořila se ve značné míře a šlehal na všech stranách. Množství jich uniklo, ale skoro polovina našla smrt v plamenech. Jiné opět byly poraněny a popáleny. Veliké množství dětí zahynulo ve všeobecné panice, byvše uslapány. Jakmile roznesla se zvěst o hrozném neštěstí, rodiče dětí, aby zvěděli, zda i jejich děti staly se obětí rozrušeného živlu přehvířali k místu hrozného události. Před místem neštěstí docházel k srovnání se sešlými. Malé mrtvolky, jež později z budovy byly vynešeny, byly tak zohaveny, že těžko bylo lze je poznati. K místu neštěstí dostavilo se za krátko veliké množství lidí a těmto naskytl se hrozná podivná a hromadná dětských mrtvol. Až do soudu nebylo možno přesně udati počet obětí, ale má se za to, že bude jich kolem 170. Veliké množství mrtvol nebylo možno zjišťovati, neboť byly značně opáleny. Veliký počet mrtvých zaviněn byl tím, že vše hrulo se ven najednou a tím povstal veliký zmatek na všech stranách. Strach o život hnal všechny ku předu. Někteří byli uslapáni a ostatní hrnuli se ku východům přes jejich těla. Celá osada nad událostí tou je nesmírně vzrušena. Dětky, jež přišly o život, náležejí většinou rodinám dělnickým. Městská rada elevačnická povolila pro postižené \$5,000 a časopisy zahájily ve prospěch jich sbírky.

Z Washingtonu.

Zlá se, že Ruterdahl, pisatel článků o americkém válečném loďstvu, v nichž nevyvoluje se o něm příliš lichotivě, má v jistém ohledu přece jen pravdu. V těchto dnech mluvil před senátem o téže věci také kapitán W. S. Sims, adjutant presidenta Roosevelta a ten vyjádřil se o věci té mnohem ostřeji a byl ochoten tvrzení své dokázati, Sims chce dokázati, že americké válečné loďstvo před americko-španělskou válkou a ještě po té bylo v tom nejmizernějším stavu. Senátor Tillman však k tomu namítl: "A přece naše válečné loďstvo v té době došlo si takové slávy, že její odlesk zachoval se až na naše dny." — "To může býti", odpovídal kapitán Sims. "V bitvě u Santiaga vystřelil jsme devětstíkrát a třelil jsme pouze stovadvačtyřikrát. Jinými slovy: Střelili jsme vedle, jak jsme jen mohli. Bylo to nejmizernější divadlo, jaké svět kdy viděl." Kapitán Sims kritizoval také stavbu věží na děla, hlavně ale elevatory, pro kterých se náboje vytahují ze skladů. Automatické klapy, které sami se zavírají, nepracují dokonale, takže hořící jiskry mohou padati do skladů a snadno může nastati výbuch. Na důkaz správnosti svého tvrzení odvolával se na úsudky admirála Evansa, Goodricha a kapitána Schroedera a Keya. Mimo to kapitán Sims poukázal na četné jiné nedostatky našeho válečného loďstva.

Hlava nebo orel.

Tu, co dále budeme vyprávěti, stalo se v New Yorku v Americe, dne 26. února, léta páne 1908. Čtyry a půl roků stará deverská dělníka Tomáše Dicksona byla přejata vlakem dráhy New York City Railway Co. Otec šelval se lezení na nákladu. Káždost

Zprávy americké.

HROZNÉ NEŠTĚSTÍ VE ŠKOLE.

Mnoho dětí přišlo o život při požáru.

Počet obětí dosáhl počtu 170.

K hroznému neštěstí, při němž veliké množství dětí přišlo o život, došlo dne 4. března v Collinwood, předměstí k Clevelandu, O., ve školní budově Lake View na Colamer ave. Oheň povstala v přízemí, kde nalézal se ústřední výtop budovy. V budově v té chvíli nalézalo se přes 400 dětí a když první plameny vyšlehly, nastala hrozná panika. Všechno hrulo se k východům ve snaze zachrániti se. Uniknutí plamenům bylo však stíženo tím, že oheň rozhořila se ve značné míře a šlehal na všech stranách. Množství jich uniklo, ale skoro polovina našla smrt v plamenech. Jiné opět byly poraněny a popáleny. Veliké množství dětí zahynulo ve všeobecné panice, byvše uslapány. Jakmile roznesla se zvěst o hrozném neštěstí, rodiče dětí, aby zvěděli, zda i jejich děti staly se obětí rozrušeného živlu přehvířali k místu hrozného události. Před místem neštěstí docházel k srovnání se sešlými. Malé mrtvolky, jež později z budovy byly vynešeny, byly tak zohaveny, že těžko bylo lze je poznati. K místu neštěstí dostavilo se za krátko veliké množství lidí a těmto naskytl se hrozná podivná a hromadná dětských mrtvol. Až do soudu nebylo možno přesně udati počet obětí, ale má se za to, že bude jich kolem 170. Veliké množství mrtvol nebylo možno zjišťovati, neboť byly značně opáleny. Veliký počet mrtvých zaviněn byl tím, že vše hrulo se ven najednou a tím povstal veliký zmatek na všech stranách. Strach o život hnal všechny ku předu. Někteří byli uslapáni a ostatní hrnuli se ku východům přes jejich těla. Celá osada nad událostí tou je nesmírně vzrušena. Dětky, jež přišly o život, náležejí většinou rodinám dělnickým. Městská rada elevačnická povolila pro postižené \$5,000 a časopisy zahájily ve prospěch jich sbírky.

Z Washingtonu.

Zlá se, že Ruterdahl, pisatel článků o americkém válečném loďstvu, v nichž nevyvoluje se o něm příliš lichotivě, má v jistém ohledu přece jen pravdu. V těchto dnech mluvil před senátem o téže věci také kapitán W. S. Sims, adjutant presidenta Roosevelta a ten vyjádřil se o věci té mnohem ostřeji a byl ochoten tvrzení své dokázati, Sims chce dokázati, že americké válečné loďstvo před americko-španělskou válkou a ještě po té bylo v tom nejmizernějším stavu. Senátor Tillman však k tomu namítl: "A přece naše válečné loďstvo v té době došlo si takové slávy, že její odlesk zachoval se až na naše dny." — "To může býti", odpovídal kapitán Sims. "V bitvě u Santiaga vystřelil jsme devětstíkrát a třelil jsme pouze stovadvačtyřikrát. Jinými slovy: Střelili jsme vedle, jak jsme jen mohli. Bylo to nejmizernější divadlo, jaké svět kdy viděl." Kapitán Sims kritizoval také stavbu věží na děla, hlavně ale elevatory, pro kterých se náboje vytahují ze skladů. Automatické klapy, které sami se zavírají, nepracují dokonale, takže hořící jiskry mohou padati do skladů a snadno může nastati výbuch. Na důkaz správnosti svého tvrzení odvolával se na úsudky admirála Evansa, Goodricha a kapitána Schroedera a Keya. Mimo to kapitán Sims poukázal na četné jiné nedostatky našeho válečného loďstva.

Hlava nebo orel.

Tu, co dále budeme vyprávěti, stalo se v New Yorku v Americe, dne 26. února, léta páne 1908. Čtyry a půl roků stará deverská dělníka Tomáše Dicksona byla přejata vlakem dráhy New York City Railway Co. Otec šelval se lezení na nákladu. Káždost

JAN VOSMEK V CEDAR RAPIDS, IA., ZEMŘEL.

Telegrafická zpráva.

Jeden z nejstarších iowských osadníků, Jan Vosmek v Cedar Rapids, Ia., zemřel. Zesnulý byl po celé Iowa velmi dobře znám a proto zpráva tato vyvolala všude velké vzrušení.

TRŽNÍ CENY.

Omaha, dne 10. března.

Následkem kabelových zpráv ceny obilí poněkud poklesly. Vzdor tomu však prodávalo se za ceny o maličko vyšší, než při otevření trhu v minulém týdnu. Zvláštní povtařka nejvíce se po žádném druhu obilí, vyjímaje snad kukurici, jež při otevření trhu dosti dobře se prodávala.

Průměrné ceny byly následující: Pšenice — 2 tverd, 97—99c; 3 tverd, 94—97c; 4 tverd, 91—94c. Jarka — 3 tverd, 97—100c. Kukuřice — 3 žlutá, 37c; 3 bílá, 50c.

Přívos hovozího dobytka do trhu počátkem tohoto týdne nebyl valný a mnohem menší, než kterékoliv z minulých týdnů. Z té příčiny ceny byly uspokojivé a pevné. Prodávalo se za ceny o lile i více vyšší, než v minulém týdnu a pevné ceny ty potvrzovaly. Výběr nebyl valný, ale přes to trh byl dosti oživ.

Průměrné ceny byly následující: Pšenič. vst. až nejlepší ..... 43.25—47.75
Průměrná vst. .... 47.00—51.15
Kukuř. .... 4.10—5.00
Jalovce ..... 3.40—4.00
Jalovce ..... 4.00—4.85
Vst. k líru ..... 4.45—4.80
Průměrná nejlepší ..... 4.45—4.80
Oves nejlepší ..... 3.25—3.75
Hranový, bílý ..... 65—70
Vst. a mladší, bílý ..... 50—55
Málo, bílý ..... 18—24c
Špičkový, bílý ..... 18—24c